

3. Ustala się, że stawka dotacji przedmiotowej dla przewoźników, o których mowa w ust. 1, wynosi 3 541,73 zł na 1000 jednostek przewozu.

§ 8. 1. Przewoźnicy są zobowiązani do powiadomienia właściwego urzędu skarbowego o zaprzestaniu prowadzenia działalności przewozowej dotowanej.

2. Nieprzestrzeganie przez przewoźników któregoś z warunków określonych odpowiednio w § 4 ust. 1 i § 7 ust. 1 stanowi podstawę do zawieszenia wypłat dotacji bądź cofnięcia dotowania.

§ 9. Ogólna kwota dotacji nie może przekroczyć kwoty wynikającej z przemnożenia stawek dotacji przedmiotowych, o których mowa w § 5 ust. 1 i § 7 ust. 3, przez liczbę wykonanych jednostek przewozu, nie większą jednak od liczby tych jednostek przyznanej przewoźnikowi.

§ 10. Zasada i tryb udzielania dotacji przedmiotowych określają odrębne przepisy.

§ 11. 1. Stawki dotacji przedmiotowych określone w § 5 ust. 1 oraz w § 7 ust. 3 stosuje się do przewozów

realizowanych od dnia 1 stycznia 1996 r. do dnia 31 grudnia 1996 r.

2. Stawki dotacji przedmiotowych ustalone na 1996 r. stosuje się w roku następnym do czasu ustalenia nowych stawek.

3. Uzupelniające rozliczenie z budżetem należnych dotacji przedmiotowych, o których mowa w § 5 ust. 1 i w § 7 ust. 3, za okres od dnia 1 stycznia 1996 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia, powinno być dokonane przy rozliczeniu dotacji przedmiotowych za pierwszy okres rozliczeniowy, przypadający po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27 października 1995 r. w sprawie ustalenia stawek dotacji przedmiotowych do pasażerskich przewozów autobusowych i kolejowych (Dz. U. Nr 127, poz. 607).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *w z. K. Kalicki*

519

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 27 sierpnia 1996 r.

w sprawie szczegółowych kierunków działań Agencji Techniki i Technologii, sposobów ich realizacji oraz warunków udzielania pożyczek i poręczeń, w tym także preferencyjnych.

Na podstawie art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 12 kwietnia 1996 r. o utworzeniu Agencji Techniki i Technologii (Dz. U. Nr 74, poz. 352) zarządza się, co następuje:

§ 1. Agencja Techniki i Technologii, zwana dalej „Agencją”, działa na rzecz realizacji założeń i programów polityki państwa w dziedzinie wykorzystania nowych technik i technologii, przede wszystkim w następujących kierunkach:

- 1) promowanie i wspomaganie wdrożeń nowoczesnych, w tym szczególnie proekologicznych technik i technologii, zwłaszcza do małych i średnich przedsiębiorstw,
- 2) komercjalizacja wyników badań stosowanych w szczególności z obszaru przemysłów wysokiej szansy i wysokiej techniki,
- 3) udział w realizacji strategicznych programów rządowych obejmujących rozwój lub wykorzystanie nowych technologii,
- 4) opracowywanie propozycji rozwiązań pobudzających innowacyjność w działalności podmiotów gospodarczych.

§ 2. Agencja prowadzi działalność o charakterze informacyjnym, inspirującym, doradczym i promocyjnym, w szczególności w następujących kierunkach:

- 1) tworzenie i rozwój systemu informacji o możliwościach i osiągnięciach krajowego zaplecza badawczo-rozwojowego,
- 2) zbieranie informacji o zapotrzebowaniu na nowoczesne rozwiązania technologiczne w celu kojarzenia potencjalnych partnerów do współpracy (oferentów rozwiązań technicznych i technologicznych, inwestorów, instytucji finansujących),
- 3) śledzenie i propagowanie w kraju ogólnych światowych trendów w zakresie rozwoju nowych technik i technologii,
- 4) identyfikacja źródeł finansowania wdrażania innowacji,
- 5) wyszukiwanie nowych rozwiązań technicznych i technologicznych,
- 6) współpraca z agencjami rozwoju regionalnego i innymi instytucjami w zakresie transferu i upowszechniania nowoczesnych technologii, ze szczególnym uwzględnieniem małych i średnich przedsiębiorstw,
- 7) inspirowanie inwestorów do wykorzystywania osiągnięć badawczo-rozwojowych,
- 8) inspirowanie i pomoc w tworzeniu ośrodków wysokiej techniki (np. parków technologicznych),

- 9) oddziaływanie inspirujące krajowe zaplecze badawczo-rozwojowe do podejmowania prac odpowiadających potrzebom przemysłu, z uwzględnieniem sytuacji rynkowej i światowych trendów,
- 10) doradztwo w zakresie wyboru nowych rozwiązań technicznych i technologicznych,
- 11) doradztwo w fazie wstępnej i realizacyjnej wdrażania innowacji produktowych i procesowych,
- 12) promowanie innowacji technicznych i technologicznych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki,
- 13) promowanie współpracy krajowego zaplecza badawczo-rozwojowego z inwestorami krajowymi i zagranicznymi,
- 14) wspieranie inicjatyw uczestnictwa krajowego zaplecza badawczo-rozwojowego w międzynarodowych programach,
- 15) współudział w organizacji działań i imprez promujących nowoczesne wyroby i technologie,
- 16) organizowanie konkursów mających na celu finansowe wspieranie osiągnięć naukowych w zakresie nowych technik i technologii, rokujących duże szanse na wykorzystanie gospodarcze.

§ 3. Agencja prowadzi działania mające na celu finansowe wsparcie wdrażania nowoczesnych technik i technologii.

§ 4. 1. Pomoc finansowa ze strony Agencji dotyczy kosztów wdrożenia:

- 1) innowacji produktowych, polegających na przygotowaniu i uruchomieniu produkcji nowych i zmodernizowanych wyrobów,
- 2) innowacji procesowych, polegających na wprowadzeniu nowych technologii i zmian w procesach wytwarzania.

2. Za wyrób nowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się wyrób spełniający nowe funkcje lub wyrób zastępujący dotychczas produkowany, oparty na nowym rozwiązaniu technicznym, przede wszystkim wyrób dotychczas nie produkowany w kraju i przyjazny dla środowiska.

3. Do wyrobów nowych, o których mowa w ust. 2, nie zalicza się wyrobu, który różni się od dotychczas produkowanego:

- 1) zawartością głównego składnika lub zużytego materiału, kształtem i właściwościami, które nie wpływają na zasadniczą zmianę funkcji wyrobu, oraz nie wymaga istotnych zmian w procesie technologicznym,
- 2) rodzajem opakowania,
- 3) usunięciem wad i usterek konstrukcyjnych,
- 4) zmianami polegającymi na dostosowaniu do wymogów mody.

4. Za wyrób zmodernizowany, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się wyrób, który powstał przez udoskonalenie konstrukcji lub modyfikację procesu technologicznego na podstawie nowych lub stosowanych w kraju rozwiązań technicznych, w wyniku czego

nastąpiła poprawa jego istotnych właściwości użytkowych, w tym zmniejszenie uciążliwości dla środowiska w procesie produkcji, transportu i użytkowania.

5. Przez nową technologię, o której mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się tę technologię, która w wyniku zakończonych prac badawczo-rozwojowych albo wdrożenia rozwiązań naukowych i technicznych:

- 1) zostanie zastosowana po raz pierwszy,
- 2) wprowadzana jest w związku z produkcją nowych wyrobów,
- 3) przynosi poprawę efektywności lub ograniczenie uciążliwości dla środowiska dotychczas stosowanych technologii.

§ 5. Agencja może udzielać pomocy finansowej inwestorom w zakresie kosztów prac wdrożeniowych, po podjęciu decyzji o zastosowaniu wyników prac badawczo-rozwojowych, poprzedzających uruchomienie produkcji lub świadczenie usług, w szczególności związanych:

- 1) ze sporządzeniem pełnej dokumentacji technicznej i technologicznej,
- 2) z opracowaniem projektów norm i dokumentacji w zakresie typizacji,
- 3) z wykonaniem prototypu przemysłowego, pierwszego kompletu narzędzi i oprzyrządowania oraz komplectacją urządzeń technologicznych,
- 4) z wykonaniem próbnej serii nowego wyrobu, przeprowadzeniem prób oraz wprowadzeniem poprawek po próbach.

§ 6. Agencja może udzielać pomocy w uzyskaniu środków finansowych na:

- 1) zakup licencji krajowych lub zagranicznych, rozumianych jako nabycie uprawnień do wykorzystywania rozwiązań naukowych i technicznych oraz doświadczeń produkcyjnych,
- 2) zakup i montaż maszyn i urządzeń, budowę i rozbudowę lub modernizację budynków niezbędnych do wdrożenia innowacji,
- 3) prace wdrożeniowe w zakresie wymienionych w § 5.

§ 7. Agencja realizuje swoje zadania przez:

- 1) działalność, o której mowa w § 1 i 2, zgodnie z planem finansowym Agencji,
- 2) udzielanie pożyczek, na zasadach określonych w § 8 i 9,
- 3) udzielanie poręczeń spłaty pożyczek i kredytów, na zasadach określonych w § 10 i 11,
- 4) dopłaty do oprocentowania pożyczek i kredytów, na zasadach określonych w § 12–15,
- 5) obejmowanie udziałów i akcji w spółkach, na zasadach określonych w § 17,
- 6) inną działalność gospodarczą w zakresie określonym w statucie Agencji.

§ 8. 1. Z wnioskiem o pożyczkę na finansowanie przedsięwzięć, o których mowa w § 5, może wystąpić osoba prawna lub osoba fizyczna.

2. Pożyczka może być przyznana pod warunkiem zapewnienia przez wnioskodawcę środków w wysokości co najmniej 60% kosztów przedsięwzięcia i nie może przekraczać, z zastrzeżeniem ust. 4:

- 1) 40% kosztów przedsięwzięcia,
- 2) kwoty 1 mln zł.

3. Pożyczka jest udzielana według jednolitej procedury, określonej przez Prezesa Agencji w regulaminie udzielania pożyczek i innych form pomocy finansowej, zaopiniowanym przez Radę Agencji i zatwierdzonym przez Ministra Przemysłu i Handlu, obejmującym w szczególności:

- 1) kryteria oceny przedsięwzięcia wdrożeniowego co do jego szans powodzenia gospodarczego,
- 2) kryteria oceny wiarygodności inwestora co do jego zdolności do spłaty pożyczki,
- 3) wymogi, które powinna spełniać umowa pożyczki, m.in. w zakresie warunków udzielania pożyczki i zabezpieczenia jej spłaty.

4. Prezes Agencji może, w uzasadnionych przypadkach, wyrazić zgodę na zwiększenie kwoty pożyczki, o której mowa w ust. 2 pkt 2, nie więcej jednak niż dwukrotnie, po uzyskaniu opinii Rady Agencji.

§ 9. 1. Pożyczka będzie oprocentowana w wysokości 0,50 stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

2. Obsługa pożyczki (spłata rat i odsetek) następować może po uruchomieniu produkcji. W tym celu można w umowie z pożyczkobiorcą przyjąć stosowną karencję w spłacie pożyczki, która nie może przekroczyć 2 lat.

3. W okresie karencji odsetki nie będą kapitalizowane.

4. Okres spłaty pożyczki nie może przekraczać 5 lat od dnia wypłaty, wliczając w to okres karencji.

§ 10. 1. Agencja może udzielić poręczenia spłaty pożyczki lub kredytu, wraz z odsetkami, na wniosek pożyczkobiorcy lub kredytobiorcy, będącego osobą prawną lub fizyczną, złożony za pośrednictwem banku udzielającego pożyczki lub kredytu.

2. Wniosek o udzielenie poręczenia, opracowany w formie ustalonej przez Prezesa Agencji, powinien zawierać w szczególności:

- 1) ogólną informację o pożyczkobiorcy lub kredytobiorcy,
- 2) opis sytuacji ekonomiczno-finansowej za okres ostatnich dwóch lat,
- 3) analizę wykonalności przedsięwzięcia,
- 4) zestawienie przepływów pieniężnych w okresie realizacji przedsięwzięcia,
- 5) opinię urzędu skarbowego właściwego miejscowo dla pożyczkobiorcy lub kredytobiorcy,
- 6) opinię banku prowadzącego rachunek podstawowy pożyczkobiorcy lub kredytobiorcy oraz banku kredytodawcy.

3. Warunkiem udzielenia poręczenia spłaty pożyczki lub kredytu jest:

- 1) zawarcie warunkowej umowy pożyczki lub kredytu na finansowanie przedsięwzięć, o których mowa w § 5 i 6,
- 2) pozytywna ocena przedsięwzięcia co do jego szans powodzenia gospodarczego,
- 3) pozytywna ocena wiarygodności inwestora,
- 4) ustanowienie zabezpieczenia poręczenia.

§ 11. 1. Poręczenie spłaty pożyczki lub kredytu jest terminowe i udzielane jest do wysokości 40% wykorzystanej kwoty pożyczki lub kredytu oraz odsetek od kwoty objętej poręczeniem, nie więcej jednak niż do wysokości 1 mln zł.

2. Prezes Agencji może w uzasadnionych przypadkach wyrazić zgodę na zwiększenie kwoty udzielonego poręczenia, o którym mowa w ust. 1, nie więcej jednak niż dwukrotnie, po uzyskaniu opinii Rady Agencji.

3. Warunkiem podpisania umowy poręczenia jest wystawienie weksla lub sporządzenie aktu notarialnego, w którym pożyczkobiorca lub kredytobiorca podda się egzekucji na rzecz Agencji w zakresie kwoty pieniężnej objętej poręczeniem, albo ustanowienie innego zabezpieczenia.

4. Agencja pobiera, z tytułu udzielonego poręczenia, jednorazową opłatę prowizyjną, naliczoną od objętej poręczeniem kwoty przyznanego kredytu, w wysokości określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 września 1995 r. w sprawie warunków i trybu udzielania poręczeń i gwarantowania spłaty ze środków budżetu państwa kredytu bankowego oraz opłat z tytułu udzielonego poręczenia i gwarantowania (Dz. U. Nr 114, poz. 549).

§ 12. 1. Agencja może udzielać dopłat do oprocentowania pożyczek i kredytów udzielanych przez banki, przeznaczonych na finansowanie przedsięwzięć, o których mowa w § 5 i 6.

2. Udzielenie dopłaty, o której mowa w ust. 1, wymaga zawarcia umowy trójstronnej z bankiem i pożyczkobiorcą lub kredytobiorcą.

3. Umowy, o których mowa w ust. 2, powinny określać w szczególności:

- 1) zasady i terminy zgłaszania zapotrzebowania i rozliczania dopłat,
- 2) sposób przeprowadzania przez Agencję i bank kontroli realizacji umów pożyczkowych i kredytowych objętych dopłatami,
- 3) zasadę zwrotu dopłat w razie udzielenia pożyczki lub kredytu niezgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia lub naruszenia przez pożyczkobiorcę lub kredytobiorcę warunków umowy pożyczkowej lub kredytowej.

§ 13. 1. Wniosek o udzielenie dopłaty do oprocentowania pożyczki lub kredytu bankowego może być złożony przez osobę prawną lub fizyczną za pośrednictwem banku, z którym Agencja ma stosowną umowę.

2. Do wniosku o udzielenie dopłaty do oprocentowania pożyczki lub kredytu stosuje się § 10 ust. 2.

§ 14. Dopłatą mogą być objęte pożyczki i kredyty:

- 1) które nie przekraczają 60% całkowitych kosztów przedsięwzięcia wdrożeniowego, nie większe jednak niż 2,5 mln zł,
- 2) jeżeli ich oprocentowanie nie przekroczy 1,20 stopy oprocentowania kredytu lombardowego.

§ 15. Oprocentowanie pożyczki lub kredytu dla pożyczkobiorcy lub kredytobiorcy, po uzyskaniu z Agencji dopłaty, nie powinno być niższe niż 0,50 stopy kredytu lombardowego.

§ 16. 1. Agencja ma prawo zastrzec, w zawieranych umowach, udział w zyskach powstałych w wyniku udzielonych pożyczek, dopłat do oprocentowania pożyczek i kredytów oraz poręczeń do wysokości procentowego udziału środków Agencji lub kwoty poręczonej w kosztach przedsięwzięcia.

2. Środki finansowe uzyskane w wyniku działań, o których mowa w ust. 1, będą przeznaczane na działalność statutową Agencji.

§ 17. 1. Udziały i akcje w spółkach będą obejmowane według jednolitej procedury określonej przez Prezesa Agencji w regulaminie obejmowania udziałów i ak-

cji w spółkach, zaopiniowanym przez Radę Agencji i zatwierdzonym przez Ministra Przemysłu i Handlu, obejmującym w szczególności:

- 1) kryteria oceny przedsięwzięcia wdrożeniowego co do jego szans powodzenia gospodarczego,
- 2) kryteria oceny wiarygodności spółki i wspólników (akcjonariuszy),
- 3) wymogi, które powinna spełniać umowa spółki (statut) w szczególności pod kątem praw Agencji jako wspólnika (akcjonariusza) oraz możliwości wycofania się Agencji ze spółki.

2. Udział Agencji w kapitale zakładowym (akcyjnym) spółki nie może przekroczyć — z zastrzeżeniem ust. 3 — 40% tego kapitału, a wysokość wkładu wniesionego na pokrycie udziałów (akcji) w spółce nie może przekroczyć kwoty 1 mln zł.

3. Ograniczenia ustalone w ust. 2 nie mają zastosowania do obejmowania udziałów i akcji w drodze zamiany wierzytelności Agencji.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *K. Ścierański*

520

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 sierpnia 1996 r.

w sprawie szczególnych warunków produkcji i wprowadzania do obrotu dietetycznych środków spożywczych, używek przeznaczonych do celów dietetycznych i odżywek.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1985 r. Nr 12, poz. 49, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1992 r. Nr 33, poz. 144 i Nr 91, poz. 456) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczególne warunki produkcji i wprowadzania do obrotu dietetycznych środków spożywczych, używek przeznaczonych do celów dietetycznych i odżywek, zwanych dalej „dietetycznymi środkami spożywczymi”.

2. Zasady i tryb udzielania zezwoleń na produkcję i wprowadzanie do obrotu dietetycznych środków spożywczych i odżywek, a także wprowadzenie do obrotu takich środków spożywczych przywożonych z zagranicy, zwanych dalej „zezwoleńiami”, określają przepisy odrębne.

§ 2. Dietetyczne środki spożywcze wolno produkować w zakładach przeznaczonych wyłącznie do ich produkcji lub w wyodrębnionych oddziałach zakładów produkujących również inne środki spożywcze, zwanych dalej „zakładami produkującymi środki dietetyczne”.

§ 3. Zakład produkujący dietetyczne środki spożywcze powinien być wyposażony w maszyny, urządzenia i inne wyposażenie zapewniające przebieg procesów produkcyjnych w sposób gwarantujący jakość zdrowotną tych środków zgodną z wymaganiami określonymi w przepisach prawnych bądź w normach wprowadzanych do obowiązkowego stosowania w trybie przepisów ustawy o normalizacji.

§ 4. Zakład produkujący środki dietetyczne powinien posiadać laboratorium fizykochemiczne i mikrobiologiczne, umożliwiające przeprowadzenie wszystkich badań stosowanych w kontroli surowców oraz produkowanych dietetycznych środków spożywczych, lub mieć możliwość korzystania z takiego laboratorium.

§ 5. Kontrola wewnętrzna produkcji dietetycznych środków spożywczych powinna być ustalona przez kierownika zakładu produkującego środki dietetyczne na podstawie systemu krytycznych punktów kontroli (HACCP), charakterystycznych dla stosowanej technologii produkcji i rodzaju produkowanego dietetycznego środka spożywczego, po uzgodnieniu z właściwym państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym.